

Aen Monfiuer S. V. S. W. rijck-finnige Poët,

Op fyne laetste Snick-Geest-gewende

H A E R L E M M I T E R

MYN Vrient, wie meent ghy dat ick ben,
Dat ick so nauw u Versen ken?
Het ongetouwde Touw ghy touwt:
Myn Versen op de u gebouwt,
Die sien dat d'on-geboren vrucht
Is ydel roock maer inde lucht:
De roock en kan een Mensch niet warmen,
Maer doen de leepe oogen karmen;
En dat een schoon geglomde kool
Nu menigh Wever brant de fool;
Die daer nu van krimp-voeten gaen,
Haer handen aen de spoelen slaen:
Waer door wy haer zijn raeckelijck,
En voor haer niet te smakelijck;
Om dat haer nu de Wyn en Most
Tot Scher-bier keert en mag're kost:
Dat haer nu weer aen 't weven
Doet eenfaem droevigh leven.
Sy kennen van haer voet de Leeft,
En zijn weer die sy zijn geweest,
Tot 't Wevers Touw geweeken,
Van yeder aen-gekeecken.
O *Flora!* seggen sy, ghy sult
Betalen nimmer onse schult:
Wy doen niet dan wy treuren,
Ons aensicht bleeck van kleuren,
Door dien dat *Flora* nu maer heeft
Een geeuwe glans tot niet geweest:
Wy worden nu gedreven
Om wederom te weven,
De blaetjens van een Tullip-knop
Maecken haer Meester nu haes op:
Wy voelen wel het Bytje
Dat is nu buytens tytje.

En sal eerst comen in de Lendt,
Na dat wy nu dus zijn gheschendt:
Wy komen te ontijden
Wy moeten smaetheyt lijden:
Een smaetheyt tot ons eyghen schandt,
Een Koopmanschap door onverstandt
Ghedreven soo het was en is,
Dat vry wat leeck en niet en is,
Waerom ick my te schamen noem,
Een eenigh Tullip ofte Bloem:
Die ons nu heeft ghesteecken
Door ons Tapite deecken;
Soo dat daer puysten swelllen van
Die yder een nu wel sien kan
In Sonne-schijn en in het licht,
Ons root-gheverruwt aenghesicht:
De schijn van winst heeft ons ghevleyt,
't Bedrogh wort nu van ons beschreyt:
Wy die daer niet en Swichten,
Groote Kasteelen sichten;
Door dien ghy Tulpa schein soo waerd,
Maer nu ontmompt van slechter aerdt:
Wy kennen niet afwasschen
De Honden sullen basschen,
En bijten door een Meersche buy
Ons alle beseten malle Luy,
Dat wy ons laten scheeren
Heel kael ontpluckt van Veeren,
Te vliegghen hoogh, dat ist, dat ist
Dat ons dus schendigh heeft vergift.
Ick *Floor!* alleen de schult toe-reecken
Waer door wy ons soo slecht verkeecken:
Wie van ons sterft dees weelde af
Set *Flora*, dit doch op sijn Graf.

Hier leydt dat niet en was, doen 't was, waft niemendal,
Een Rijcke Arremoe, een trotsche kost'lijck Mal:
Een Gecks-kap van een Tulp, die schielijck wat wonder
Sou brenghen voor den dagh, maer 't was een Veeft ten Donder.

*Pictoribus atq; Poëtis
Quidlibet audendi semper fuit aqua potestas.*

T A M S T E L R E D A M,

Ghedrukt by NICOLAES van RAVENSTEYN. Anno 1637.